

Wiadomość Tygodnia

ZAKOŃCZENIE OBRAD 132 ZEBRANIA PLENARNEGO KWPZM ZMIENIONO PRZEPISY STATUTU I DYSKUTOWANO O ROKU ŻYCIA KONSEKROWANEGO

W Warszawie zakończyło się we środę 14 maja 132 zebranie plenarne Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce. Oto dalszy ciąg relacji z obrad przełożonych zakonnych (pierwsza część w poprzednim numerze Biuletynu):

W popołudniowych wtorkowych obradach podjęto temat zmian w funkcjonowaniu Konferencji. Przewodniczący O. Janusz Sok poinformował o pracach Konsulty w wyniku których zrodziła się koncepcja zrewidowania Statutu KWPZM szczególnie w odniesieniu do sposobu powoływania władz Konferencji, funkcjonowania Komisji oraz utworzenia funkcji referentów ds. zakonów męskich w diecezjach. Proponowane zmiany mają służyć lepszej organizacji wewnętrznej zakonów męskich w Polsce, po to by wspólnie mogły dawać bardziej wyraziste świadectwo swojej służby Ludowi Bożemu.

Sekretarz Konferencji o. Kazimierz Malinowski przedstawił powody, dla których podjęto prace nad rewizją Statutu oraz omówił najważniejsze zmiany, których proponuje dokonać Konsulta. Po dyskusji nad nowym kształtem Statutu przystąpiono do głosowania, uwzględniając przy tym zgłoszone poprawki. Statut został przyjęty wymaganą większością głosów.

Po zakończeniu prac nad zmianami w Statucie przewodnictwo obrad objął Ks. Dariusz Bartocha SDB i rozpoczęła się dyskusja nad przygotowaniem w Polsce Roku Życia Konsekrowanego, który jak wiadomo rozpocznie się w Kościele powszechnym od pierwszej niedzieli Adwentu. Bp Kazimierz Gurda przedstawił wstępne propozycje Komisji Episkopatu ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, zwracając szczególnie uwagę na obchody tego roku w ramach poszczególnych diecezji

Następnie Ks. Dariusz Bartocha zreferował w imieniu Konsulty propozycję ogólnopolskich wydarzeń na czas Roku Życia Konsekrowanego (Kongres Młodych Osób Konsekrowanych; ogólnopolska pielgrzymka dziękczynna osób konsekrowanych za kanonizację Św. Jana Pawła II, symposium IV Konferencji życia konsekrowanego).

W dyskusji zwracano uwagę na potrzebę wykorzystania mediów, katechezy szkolnej, spotkań formacyjnych kapłanów diecezjalnych, przygotowań do Światowych Dni Młodzieży i innych wydarzeń dla uzupełnienia wiedzy różnych grup społeczeństwa polskiego o życiu konsekrowanym. Zaproponowano także, by zorganizować spotkania dla rodziców osób konsekrowanych oraz dobrze wykorzystać Rok Życia Konsekrowanego dla wewnętrznej formacji samych zakonników.

Po zakończeniu wstępnej dyskusji nad przebiegiem Roku Życia Konsekrowanego w Polsce Ks. Piotr Cieplak przedstawił informacje na temat działalności ekonomicznej Konferencji.

W ostatnim punkcie wtorkowych obrad o. Kazimierz Malinowski OFMConv został potwierdzony w funkcji sekretarza generalnego, zaś Ks. Piotr Cieplak MS jako ekonom Konferencji. Przewodniczący podziękował prowincjałom obu wybranych za wyrażenie zgody na ich pracę dla życia konsekrowanego w Polsce.

Środowa część obrad rozpoczęła się od brewiarzowej modlitwy porannej oraz medytacji poświęconej chrystocentrycznej wizji życia konsekrowanego Bł. Giacomo Alberione. Medytacja była przeprowadzona przez prowincjała paulistów Ks. Bogusława Zemanę.

Moderatorem pierwszej sesji był o. Tomasz Kot SJ, który podjął temat przygotowań do Światowych Dni Młodzieży. Przedstawił doświadczenia własnego Zakonu w przygotowaniu do tego wydarzenia. Postawił także pytanie, czy nie należałoby powołać specjalnej Komisji, która mogłaby koordynować wysiłek zakonów męskich. Po dłuższej dyskusji w której przełożeni dzielili się informacjami o podjętych już przygotowaniach do tego wydarzenia ostatecznie postanowiono pozostawić przewodniczącemu KWPZM decyzję o potrzebie powołania takiego gremiumu.

Następnie o. Tomasz Kot zaproponował dyskusję na temat sposobów ożywienia pracy Komisji działających przy Konferencji. Wspomniał, iż przyjęte zmiany w Statucie mają temu służyć. Przewodniczący Komisji przedstawili obecną formułę ich działania. W dyskusji zgodzono się, iż niezbędne są zmiany zarówno w ich ilości,

obszarach i metodach działania, a także składzie (rezygnacja z obowiązku należenia do nich każdego przełożonego wyższego oraz wprowadzenie w skład komisji ekspertów)

Po przerwie powrócono do tematyki Roku Życia Konsekrowanego. Prowadzący obrady Ks. Dariusz Bartocha przypomniał w skrócie dotychczasowy przebieg dyskusji. Wśród nowych wątków, warto przywołać wypowiedź bpa Kazimierza Gurdy, który proponował, aby na Rok Życia Konsekrowanego w każdej diecezji został powołany przedstawiciel zakonów męskich, dla koordynacji różnych wydarzeń tego Roku w Kościołach lokalnych. Zauważono, iż idzie to w parze z propozycjami zawartymi w zmienionym Statucie Konferencji. Konieczne jest powołanie tych osób przed październikowym spotkaniem wikariuszy życia konsekrowanego i referentek diecezjalnych.

Następnie przewodniczący i sekretarz gen. przedstawili informacje bieżące i przypomnienia, ważne dla obecnych na spotkaniu wyższych przełożonych. Klejne spotkanie Konferencji odbędzie się prawdopodobnie na przełomie września i października wspólnie z Konferencją żeńskich zgromadzeń zakonnych w obecności przewodniczącego Episkopatu abpa Stanisława Gądeckiego.

Na zakończenie spotkania Bp Kazimierz Gurda przewodniczył Eucharystii koncelebrowanej przez uczestników zebrania plenarnego.

Red.

Wiadomości Krajowe

Jezuici świętują 450-lecie PRZYBYCIA DO POLSKI

Towarzystwo Jezusowe świętuje 450-lecie obecności w Polsce. Z tej okazji w różnych częściach kraju odbywają się obchody jubileuszowe. Również dzisiejsza uroczystość św. Andrzeja Boboli, patrona Polski i metropolii warszawskiej, jest okazją do dziękczynienia za pracę jezuitów w naszym kraju.

Jubileusz zakonu to także czas refleksji nad własnym charyzmatem – zauważył ks. Aleksander Jacyniak SJ: „Już papież Paweł VI zadał nam dialog ze światem kultury oraz dialog ze światem niewiary. Jeden i drugi dialog jest trudny. Ostatnia kongregacja Towarzystwa Jezusowego wezwała cały nasz zakon do wychodzenia na granice, coś co Papież Franciszek, który jest jezuitą, określa mianem wychodzenia na peryferie i to jest konkretnie naszego kolejnego wyzwania, przed którym stajemy” – powiedział ks. Jacyniak. Jezuckie uroczystości jubileuszowe zakończą się na początku listopada.

Za: [Radio watykańskie](#)

KRAKOWSCY FRANCISZKANIE odbyli kapitułę

W piątek rano (16 maja) w Krakowie zakończyła się Nadzwyczajna Kapituła Prowincjalna. Bracia m.in. ustalili nowe zasady opodatkowania klasztorów na rzecz prowincji, uchwalili fundusz pomocowy i dokonali zmian w statutach prowincjalnych. Teraz kopia akt kapitulnych trafi do sekretariatu generalnego w Rzymie.

W Kapitułe wzięło udział 58 braci z kraju i z zagranicy. Obradom przewodniczył prowincjał o. Jarosław Zachariasz.

Asystent Generała o. Jacek Ciupiński, w okolicznościowym kazaniu mszy św. inauguracyjnej Kapituły (12 maja) prosił braci, aby do spraw, którymi się zajmą podeszli w duchu rozeznania tego, czego Bóg pragnie od nich teraz i w przyszłości.

„Niech On będzie wśród nas w tych dniach. Niech On nam otwiera nasze serca i umysły. Niech On nas prowadzi po swoich drogach, które nie zawsze są naszymi drogami. Niech On pokazuje nam swoje myśli, które nie zawsze są naszymi myślami. I otwiera nasze horyzonty na to, co być może wydaje się nieprawdopodobne. Niech On nas otwiera na swoją nowość.

Niech nas prowadzi, chroni i strzeże” – mówił o. Jacek Ciupiński.

Prowincjał o. Jarosław Zachariasz powiedział do uczestników kapituły między innymi: „Kochani bracia, albo zaczniemy poważnie myśleć o nas w perspektywie wieczności, albo wybierzemy życie chwilą obecną, naznaczone własnym „widzimisię”. Albo pójdziemy za Nim, dźwigając krzyż aż po Golgotę, albo pozostaniemy w kręgu ludzi wiodących tzw. spokojne życie.”.

Zachęcił braci, aby w tych dniach odpowiedzieli sobie na pytanie, czy jako bracia, jako krakowscy franciszkanie są jeszcze Jezusowi czy już nie? „Czy decyzje, które podejmiemy w czasie tej kapituły będą pochodną głosu usłyszanego od Jezusa czy też będą wypływać z przekonania kogoś, kto wbrew wcześniej złożonym

deklaracjom niekoniecznie identyfikuje się z Jego nauką?” – pytał.

Prowincjał prosił braci, aby podczas tej kapituły modlili się o umiejętność rozeznania właściwej drogi.

Z ojcami kapitulnymi spotkał się również krakowski sufragan bp Grzegorz Rys, który wygłosił homilię i konferencję. Zaproszony gość wyraził ponadto wdzięczność franciszkanom za nie zawsze docenianą, a bardzo ważną ich służbę w Kościele – w konfesjonale, w obszarze nowej ewangelizacji czy w dialogu ekumenicznym i międzyreligijnym.

Następna kapituła Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, tym razem zwyczajna (sprawozdawczo-wyborcza), odbędzie się w roku 2016. Jms

Za: www.zakonfranciszkanow.pl

Bernardyni także SPRAWOWALI KAPITUŁĘ

3 maja 2014 r. rozpoczęła się w Kalwarii Zebrzydowskiej Kapituła Prowincjalna Prowincji Niepokalanego Poczęcia N.M.P. (OO. Bernardynów) Zakonu Braci Mniejszych w Polsce. Przewodniczy jej ojciec prowincjał Jarosław Kania. Motto Kapituły brzmiało: *Nasza franciszkańska*

tożsamość. Pierwszy dzień w dużej mierze poświęcony był na modlitwę. Rozpoczął się od Jutrzn i nabożeństwa pokutnego w klasztornej kaplicy. Z kolei przed południem wszyscy uczestniczyli we Mszy św. pod przewodnictwem o. bpa Damiana Muskusa. W swojej homilii podkreślił on, że istotą powołania zakonnego jest kroczenie za Chrystusem. Po południu natomiast

bracia kapitulni odprawili Drogę Krzyżową na kalwaryjskich Drózkach. Rozważania poprowadził o. Syrach Janicki z Prowincji Wniebowzięcia N.M.P., który jest ojcem duchownym Kapituły.

Wieczorem, podczas drugiej sesji, zostali wybrani nowi definytorzy. Do zarządu Prowincji na kolejne trzy lata weszli: o.

Józef Kachel, o. Kajetan Kowalski, o. Marek Kurpiel, br. Szymon Łopata i o. Antoni Maciejowski. Pierwszy dzień obrad zakończył się Apelem Maryjnym w kaplicy Matki Bożej w kalwaryjskiej bazylice. Kapituła zakończyła się w piątek, 16 maja.

Za: www.bernardyni.pl

WIELKIE TŁUMY PIELGRZYMÓW NA JASNOGÓRSKIM CZUWANIU ODNOWY W DUCHU ŚW.

Mimo ciągle padającego deszczu kilkadziesiąt tysięcy osób już od sobotniego poranka uczestniczyło na Jasnej Górze w 19. Ogólnopolskim Czuwaniu Odnowy w Duchu Świętym.

Pogoda nie zniechęciła pielgrzymów, którzy ze wszystkich stron Polski w sobotę, 17 maja przybywali, by w tak wielkiej wspólnocie modlić się u Jasnogórskiej Matki. W tym roku hasłem przewodnim są słowa: „Przeznaczyłem was, abyście szli i owoc przynosili” (J 15,16). Podczas czuwania zanoszona jest modlitwa o odwagę głoszenia Ewangelii oraz za dzieci i młodzież zagrożone odejściem od Chrystusa i o większe zaangażowanie społeczne w obronie wartości i Kościoła. Warto przypomnieć, że doroczne jasnogórskie spotkanie Odnowy w Duchu Świętym to jedno z najliczniejszych wydarzeń, jakie ma miejsce w klasztorze jasnogórskim

Jesteśmy zaskoczeni. To jest kilkadziesiąt tysięcy ludzi, my nie potrafimy policzyć, ile jest pod tymi parasolami, ale plac jest zajęty. I trwają, trwają. To jest niesamowite – mówi ks. Mariusz Milk, przewodniczący Krajowego Zespołu Koordynatorów Odnowy w Duchu Świętym – Ta wierność ludzi, to, że oni poświęcają swój czas, zdrowie i siły i to, że oni są zasłuchani, oni się modlą. Deszcz w jakiś sposób przeszkadza, ale nie na tyle, żebyśmy mieli zrezygnować ze spotkania, zrezygnować z modlitwy. Nie, trwamy. Bóg dopuszcza to doświadczenie, a przez nie, chce nas też umacniać w wierze i czegoś szczególnego dokonywać. To jest też łaska, trud jest łaską, nie tylko jest przeciwieństwem, krzyż jest łaską, wszystko jest łaską od Boga.

Więcej na: www.jasnagora.com

UROCZYSTOŚCI W NARODOWYM SANKTUARIUM ŚW. ANDRZEJA BOBOLI

Uroczystości odpustowe ku czci św. Andrzeja Boboli, Patrona Polski i Metropolii Warszawskiej odbyły się w warszawskim Sanktuarium Narodowym p.w. św. Andrzeja Boboli, 16 maja 2014 r. Odpustowej sumie przewodniczył metropolita warszawski, kard. Kazimierz Nycz. W koncelebrze uczestniczyli bp. Tadeusz Pikus, biskup nominat diecezji drohiczyńskiej, księża diecezjalni i zakonni, w tym przedstawiciele Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich, prowincjałowie lub ich przedstawiciele.

W homilii o. Wojciech Ziółek, prowincjał krakowskich jezuitów przybliżył sylwetkę św. Andrzeja Boboli, podkreślając ogrom męczeństwa i okrutne tortury, jakim był poddany przed śmiercią święty Męczennik. Podkreślił, że tortury jakie zniósł za wiarę były tak ciężkie, że w procesie kanonizacyjnym uznano je za najokrutniejsze ze wszystkim, jakie dotychczas znano w całej historii Kościoła. Kaznodzieja dodał przy tym, że pomimo, iż święty miał trudny charakter i przysparzał przełożonym kłopot

ów poprzez swój upór i zawziętość, to jednak był wierny do końca, nie miłował swego życia, ale oddał je dla Jezusa i dla drugich.

O. Ziółek nawiązał do czytanej podczas Mszy św. fragmentu Ewangelii (J 17, 20-26), podkreślając, że Jezus modlił się w czasie swojej ostatniej modlitwy przed męką i śmiercią, tj. „Modlitwy Arcykapłańskiej”, o jedność dla uczniów, To oznacza, że dla Jezusa było to bardzo ważne, aby Kościół stanowił Jedność, bo przed śmiercią mówił się rzeczy najważniejsze, Jednak ta Jedność, to nie jest tylko jedność trzymania się razem, w grupie, bo Jezus wiedział na pewno, że ludzie nie są idealni i nieskazitelni, ale o Jedność Ojca z Synem, opartej na bezwarunkowej miłości i oddaniu swojego życia jeden za drugiego.

W tym kontekście, mamy też mieć nadzieję w Panu Jezusie, który modli się za nas o Jedność, gdyż sami, własnymi wysiłkami nie możemy nic uczynić, zaznaczył o. Ziółek. „Lepiej mieć zły charakter i rogatą

duszę, nawet sprawiać czasami przykrość Kościołowi, ale służyć Bogu, znosić przykrość dla Kościoła i służyć tak, aby móc oddać swoje życie i tym pociągnąć ludzi do Pana Jezusa i do wiary, jak to uczynił św. Andrzej Bobola”, zakończył homilię kaznodzieja.

Przez cały, odpustowy dzień, Sanktuarium nawiedzali pielgrzymi indywidualni i w grupach. W tym siostry zakonne z różnych zgromadzeń. Wierni modlili się przy relikwiach i figurze świętego Patrona. Zwiedzali też muzeum, poświęcone św. Andrzejowi Boboli.

Św. Andrzej Bobola od 2002 r. jest kolejnym patronem Polski. Jego wybór zatwierdziła 13 marca 2002 watykańska Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów na prośbę występującego w imieniu Konferencji Episkopatu Prymasa Polski kard. Józefa Glempa, złożoną w liście

z dnia 8 stycznia 1999 r. Głównymi patronami Polski są Najświętsza Maria Panna Królowa Polski, św. Wojciech i św. Stanisław. Patronami Polski są też ogłoszeni przez papieża bł. Władysław z Gielniowa, św. Jan z Dukli, św. Jacek Odrowąż, św. Kinga. Oficjalne, publiczne ogłoszenie

decyzji watykańskiej Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów o uznaniu św. Andrzeja Boboli drugorzędnym patronem Polski nastąpiło 16 maja 2002 r.

Anna Dziemska

BĄDŹCIE ZNAKIEM BOŻEJ MIŁOŚCI

Bp Solarczyk do siostr zakonnych w katedrze praskiej

Bądźcie dla innych znakiem Bożej miłości, otwartości i życzliwości – zachęcał siostry zakonne bp Marek Solarczyk. W czasie trwającego w Polsce Tygodnia Modlitw o Powołania delegat Episkopatu Polski ds. powołań spotkał się z przełożonymi żeńskich wspólnot zakonnych i instytucji życia konsekrowanego z terenu diecezji warszawsko-praskiej.

W trakcie Mszy św. zwrócił on uwagę, że Chrystus zawsze towarzyszy tym, których powołuje i posyła. – Na ile w naszym życiu są obecne słowa zachęty, które Bóg tyle razy do nas skierował, wpisując w charyzmat zgromadzeń, posługi kapłańskiej – pytał bp Solarczyk. Zaznaczył jednocześnie, że kiedy człowiek jako przełożony potrafi obronić w sobie Boże Słowo pozwalając aby stało się ono fundamentem jego życia wówczas jego życie staje się rzeczywiście narzędziem działania Bożej łaski. – Wypowiedane wówczas przez nas słowa nie są już tylko naszymi komentarzami, ale jest to Słowo Boga, któremu my użyczyliśmy jedynie naszego głosu, dłoni, spojrzenia, życia i miłości – zaznaczył.

Nawiązując do sceny umycia przez Chrystusa nóg Apostołom bp Solarczyk zachęcał także przełożone zakonne aby zawsze były oparciem dla swoich współsióstr. -Kiedy zdejmuje się sandały to widać wszystkie życiowe odciski, ślady zmęczenia i bólu i wtedy człowiek nie staje gdzieś w chmurach pytając: Pokaż co zrobiłeś, ale staję z doświadczeniem miłości, troski i szacunku dla tego kogo posłał i dla tego przez kogo został posłany. Na tym polega tajemni-

ca wrażliwości, szacunku, odpowiedzialności ale również i otwartości na drugiego, który wraca po misji – stwierdził w kazaniu.

Odwołując się do doświadczenia św. Pawła Apostoła bp Solarczyk przestrzegł także siostry przed zbyt pochopnym ocenianiem innych. – Jakże często także w naszym życiu okazuje się, że ci, z którymi tak po ludzku może nie zawsze było nam po drodze, są najbliżsi, najmocniejsi, najbardziej czuli i wytrwali w dziele, które realizują dla nas albo razem z nami – zauważył.

Na terenie diecezji warszawsko-praskiej posługuje 65 żeńskich zgromadzeń zakonnych i 17 męskich.
Za: www.deon.pl

UKSW UCZCIŁ

o. prof. Edmunda Morawca CSsR

Pracownicy Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego zorganizowali 15 maja br. na UKSW w Warszawie konferencję dedykowaną o. prof. Edmundowi Morawcowi, połączoną z wręczeniem Jubilatowi Księgi Pamiątkowej.

Było do podziękowanie za długoletnią pracę naukową i dydaktyczną: 49 lat pracy na ATK/UKSW i 50 lat pracy w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Redemptorystów.

Tytuł konferencji brzmiał: „Potrzeba uprawiania filozofii klasycznej”. Na rozpoczęcie Konferencji przemówiła dziekan Wydziału Filozofii UKSW prof. Anna Latawiec. Następnie głos zabrał o. prof. Paweł Mazanka. Swoje wystąpienie zatytułował:

„Od rozbrajania niewypałów do metafizyki”- z biografii ks. prof. Edmunda Morawca. Temat konferencji podjęli w swoich referatach trzej prelegenci: o. prof. Edmund Kowalski (Akademia Alfonsjańska/Uniwersytet Laterański, Rzym); prof. Edward Nieznański z UKSW oraz ks. prof. Andrzej Maryniarczyk z KUL-u.

Po wykładach miało miejsce wystąpienie Prodziekana Wydziału Filozofii ks. prof. Jana Krokosa i wręczenie Księgi Pamiątkowej o Jubilatowi. Na koniec uroczystości głos zabrał o. prof. Edmund Morawiec. Całość prowadził dr Dariusz Piętka. Uroczystość zaszczylił swoją obecnością m.in. prowincjał o. dr Janusz Sok i rektor domu zakonnego na „Karolkowej” o. mgr Andrzej Kryger, inni współbracia, wykładowcy UKSW oraz studenci.

Więcej na: www.redemptor.pl

DNI SKUPIENIA DLA RODZICÓW u Księża Misjonarzy CM

Po raz kolejny w Misjonarskim Ośrodku Formacyjnym Vincentinum w Krzeszowicach w dniach 1-4 maja br. odbyły się dni skupienia dla Rodziców Kapłanów i Braci CM.

1 maja odwiedził rodziców ks. Wizytator Krzyspin Banko, który opowiedział o aktualnej sytuacji Polskiej Prowincji. Drugi dzień spotkania to dzień modlitwy, refleksji, adoracji Najśw. Sakramentu. Wysłuchaliśmy konferencji ascetycznej wygłoszonej przez ks. Jana Dukałę i z wielkim wzruszeniem zobaczyliśmy film *Cristiada*.

W Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski, po uroczystej Mszy św. wyruszyliśmy na zwiedzanie. Pierwszym miejscem naszej wędrówki były krakowskie Bielany z pięknym Eremem Ojców Kamedułów oraz spacer na Kopiec Piłsudskiego w Lesie Wolskim. Następnie udaliśmy się do seminarium w Krakowie, gdzie obiadem podjął nas Ks. Rektor Paweł Holc wraz z Ks. Adamem Borowskim i br. Adamem Budzyna.

Jak zawsze mieliśmy okazję zobaczyć najnowszą wystawę w Muzeum Misyjnym, po której oprowadzał nas i ciekawie opowiadał ks. Wacław Umiński. Dalszym etapem naszego pielgrzymowania było Centrum Jana Pawła II oraz Centrum Edukacyjne Radosna Nowina 2000, gdzie

odbywał się XXX Przegląd Piosenki Religijnej Vincentiana.

Zmęczeni, trochę zmarznięci ale pełni wrażeń i dobrych humorów powróciliśmy do Krzeszowic, gdzie rozmowy i śpiewy (ks. Henryk Ostrzołek przygrywał na harmonijce ustnej) w atmosferze radości trwały do późnych godzin wieczornych. Ostatni dzień skupienia to uroczysta msza św., podsumowanie i plany na przyszłość.

Dziękujemy wszystkim Rodzicom, którzy uczestniczyli w spotkaniu; Księżom, którzy zachęcili swoich rodziców do uczestniczenia w spotkaniu i już teraz zapraszamy na kolejne Spotkanie Rodziców Księży i Braci, które odbędzie się w dniach 30 kwietnia-3 maja 2015 roku w Krzeszowicach.

Za: www.misjonarze.pl

SESJA O OJCU KRĄPCU NA KUL-U

14 maja w murach Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego odbyła się sesja „Inwigilacja KUL przez służby bezpieczeństwa PRL. Spotkanie zorganizowano na kanwie głośnej książki Dariusza Rosiaka „Wielka odmowa”, w której autor opisał współpracę nieżyjącego już rektora KUL o. Mieczysława Krąpca ze służbą bezpieczeństwa PRL. Dominikanin miał być długoletnim tajnym współpracownikiem pod pseudonimem „Józef”.

To nie jest książka o donosach

W dyskusji udział wzięli: historyk prof. Antoni Dudek, etyk ks. prof. Andrzej Szostek MIC – były rektor KUL, ks. prof. Andrzej Maryniarczyk SDB – bliski współpracownik o. Krąpca oraz autor książki.

Rosiak zaznaczył na wstępie dyskusji, że „Wielka odmowa” nie jest „książką o donosach” o. Krąpca. Wyraził nadzieję, że jego publikacja przyczyni się do refleksji nad historią ruchu antykomunistycznego w okresie PRL, przywiązaniem do wartości oraz nad różnorodnością postaw wobec ówczesnego systemu inwigilacji. „Jeśli ta książka ma jakieś zadania, to chciałbym, by pokazała, że możemy spokojnie rozmawiać o historii, bo to jest wszystko co mamy. Ona nas buduje, kształtuje. Jeśli nie nauczymy się rozmawiać o historii, to utracimy coś fundamentalnego” – przekonywał Rosiak.

Dzieło na zamówienie?

Bardzo krytycznie do książki odniósł się ks. prof. Maryniarczyk. „Jeśli mówimy o inwigilacji KUL, to czytelnik książki Rosiaka dowie się z niej, że inwigilacja była prowadzona przez rektora KUL” – ubolewał. Publikację uznał za „dzieło na zamówienie”.

Ks. Maryniarczyk wskazywał dalej na wiele przykładów – według jego opinii – manipulacji dokumentami, na których oparta jest książka Dariusza Rosiaka, gdyż „nie wszystko, co jest zapisane w dokumentach, jest prawdą”. „Brak weryfikacji źródeł to dopiero pierwszy przejaw dziennikarskiej manipulacji” – przekonywał mówca. Jego zdaniem, kolejnymi mogą być: fałszywa teza o wieloletniej współpracy o. Krąpca z SB, przypisywanie mu autorstwa raportu przeciw kard. Stefanowi Wyszyńskiemu, czy też fakt wykorzystania opinii przewodniczącego komisji dominikańskiej [zajmowała się

sprawą inwigilacji Polskiej Prowincji Dominikanów przez komunistyczną bezpiekę], który „na podstawie własnego przekonania” stwierdził, że o. Krąpiec był współpracownikiem SB.

Sam się przyznał

Odnosząc się do tych zarzutów, Rosiak stwierdził: „Moim zdaniem, nie ulega wątpliwości, że tożsamość TW »Józefa« jest znana i dotyczy o. Krąpca. Mieczysław Krąpiec w rozmowie z prowincjałem sam przyznał się do współpracy z Konradem Straszewskim, który tworzył notatki z tych spotkań. Cała reszta jest do interpretacji”. „Jeżeli ta książka byłaby częścią próby rozliczenia się z historią, to moje zadanie zostało spełnione” – powiedział na zakończenie autor „Wielkiej odmowy”.

Rektor rozmawiać musiał

Z kolei etyk ks. prof. Andrzej Szostek powiedział, że wśród przytaczanych w książce wypowiedzi jest wiele opisujących relacje pomiędzy duchownymi i władzą. „Każdy, kto sprawował funkcję rektora uniwersytetu, musiał mieć kontakty z władzami, musiał prowadzić swoistą grę dla dobra uniwersytetu” – wyjaśnił ks. Szostek.

Wskazywał też, że źródła SB trzeba traktować bardzo ostrożnie, gdyż duchowni nie byli zobowiązani do podpisywania deklaracji o byciu tajnym współpracownikiem. „Czy mamy moralne prawo oceny dokumentów?” – pytał ks. Szostek.

Falszerstwa były

„Książka pana Rosiaka jest jedną z możliwych interpretacji dokumentów bezpieki. To jest coś normalnego, jednak to, co jest szczególnie ważne, to dokumenty dotyczące ważnej osoby, jaką był rektor uniwersytetu” – zauważył natomiast w swoim wystąpieniu prof. Antoni Dudek. „Zdarzają się w tych dokumentach falszerstwa, jednak problem leży w pytaniu o ich skalę” – dodał.

Historyk przybliżył także mechanizm pomyłek w esbeckich dokumentach. Tłumaczył, że przekazywanie informacji przez agentów dokonywało się na osobistych spotkaniach z oficerami. Dopiero oni

sporządzali służbowe notatki, do których teraz mamy dostęp. „Ciekawym przykładem jest spotkanie dwóch tajnych agentów, którzy sporządzali notatki z tych spotkań. Wtedy wychodziło, który z nich jest bardziej dokładny” – wyjaśniał prof. Dudek. „Prawdziwe jest to, że ta informacja dokumentuje kontakt tej osoby z funkcjonariuszem jednak to, co w nich się znajduje, nie musi być do końca prawdziwe” – mówił.

Dudek podkreślił, że „dzisiaj powinniśmy się rozliczać z przeszłością”. Za jedną z prób takiego rozliczenia uznał właśnie książkę „Wielka odmowa”. Za: www.dominikanie.pl

XI SALWATORIAŃSKIE SYMPOZJUM MISYJNE

W dniach 10- 11 maja 2014 roku odbyło się XI Salwatoriańskie Sympozjum Misyjne. Zorganizowali je klerycy z Koła Misyjnego i wolontariusze z Wolontariatu Misyjnego „Salvator” w budynku Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie (k. Obornik Śląskich). Tematem przewodnim były słowa: „Więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu (Dz 20,35)”. Zastanawiano się nad ideą i realizacją dzieła misyjnego przez świeckich w Kościele. Uczestnikami byli m. in.: księża, klerycy, bracia zakonni, wolontariusze świeccy i młodzież.

Sympozjum rozpoczęła Msza Święta pod przewodnictwem ks. Biskupa Józefa Szamockiego z Torunia, który przez kilka lat był misjonarzem w Zambii, a w Konferencji Episkopatu Polski jest między innymi członkiem Komisji ds. Misji. W homilii zwracał uwagę, że sympozjum misyjne ma być przede wszystkim czasem pogłębienia relacji z Chrystusem.

Następnie odbyły się wykłady dotyczące powołania laikatu do udziału w misji Kościoła, przedstawiające także ideę wolontariatu misyjnego i rolę wolontariusza świeckiego w misji „ad gentes”, jak również ukazujące realne przykłady współpracy duchowni – świeccy na przykładzie świata salwatoriańskiego.

Prelegentami byli: ks. Marek Gałuszka ze Stowarzyszenia Misji Afrykańskich, ks. Adam Parszywka SDB, który jest prezesem Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego „Młodzi światu”, pan Paweł Cymerman – były członek Wolontariatu Misyjnego „Salvator” oraz ks. Thomas Malal SDS – konsul-

tor generalny Towarzystwa Boskiego Zbawiciela.

Na zakończenie części wykładowej odbył się panel dyskusyjny, w którym uczestniczyli prelegenci, a także zaproszeni goście. Po panelu odbyło się nabożeństwo misyjne przygotowane przez młodzież z Wolontariatu Misyjnego „Salvator”. Następnie spotkano się na wspólnej zabawie i śpiewach, a także wysłuchano ciekawych anegdot kapłana posługującego w Meksyku. Z kolei od godz. 23.00 do 6.30 trwała całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji misji.

W niedzielę 11 maja 2014 roku sprawowano Mszę Świętą na zakończenie sympozjum, której przewodniczył ks. Thomas Malal SDS. Sympozjum misyjne zamknął przy wspólnej kawie słowami podsumowania ks. Prowincjał Piotr Filas SDS.

A. Żądło SDS

JUBILEUSZ PIJARSKIEGO GIMNAZJUM

10 maja br., Szkoły pijarskie w Warszawie świętowały 10 lat istnienia Gimnazjum. W tym dniu o godz. 9.45 była celebrowana dziękczynna Eucharystia, której przewodniczył abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce.

Współkoncelebransami byli m.in. o. Pedro Aguado, przełożony Generalny Zakonu Pijarów, o. Mateusz Pindelski, asystent generalny dla Italii i Europy Środkowej, o. Józef Matras, przełożony prowincjalny oraz współbracia z Bolszewa, Elbląga i Poznania. Podczas Mszy św. Ks. Arcybiskup poświęcił nowy sztandar Szkół Pijarskich. Po zakończeniu liturgii nastąpiło wręczenie Dyplomu Konfraterni p. Władysławie Papis, związanej z Sanktuarium MB Nauczycielki Młodzieży i Marii Kujel od wielu lat działającej w Stowarzyszeniu Parafiada. Wręczono także nagrody laureatom i finalistom IV Ogólnopolskiego Konkursu Gramatycznego. O godz. 11.30 poświęcono kamień węgielny pod pijarskie przedszkole.

Następnie rozpoczął się piknik rodzinny. Świętowanie zakończył koncert Jozsko Brody z zespołem „Dzieci z Brodą”. Wśród zaproszonych gości byli m.in. Karolina Kaczorowska, Anna Maria Anders, Gniewomir Gwidon, Ireneusz Rokosz-Kuczyński, Piotr Boresowicz, Krzysztof Skolimowski. Za: www.pijarzy.pl

XII SAVIONALIA

Salezjańskie Święto Młodych

Savionalia 2014 to 23. edycja Inspektorialnego Święta Młodych. Savionalia 2014 to również zakończenie przygotowań do jubileuszu dwusetnej rocznicy urodzin Księdza Bosko. Savionalia 2014 to spotkanie 1213 młodych osób z 27 placówek krakowskiej inspektorii. Wreszcie Savionalia 2014 to już historia...

Nazwa tego niezwykłego wydarzenia wzięła się oczywiście od św. Dominika Savio, który jest m.in. patronem ministrantów. W 1991 r., gdy Savionalia były organizowane po raz pierwszy, zaproszeni na nie byli właśnie ministranci. Od tamtego czasu impreza nabrała rozmachu. Obecnie co roku w maju na Łosiówkę zjeżdżają dzieci i młodzież z całej inspektorii krakowskiej, w tym z Ukrainy.

Hasłem tegorocznego spotkania była „Świętość na miarę”. Każdy jest powołany do świętości i każdy może ją osiągnąć, ale już św. Franciszek Salezy twierdził, że inaczej do tego celu będzie dążył kowal, a inaczej biskup; inaczej matka małych dzieci, a jeszcze inaczej zakonnica. Św. Jan Bosko propagował nauczanie francuskiego Doktora Kościoła i nie na darmo nazwał założone przez siebie zgromadzenie Salezjanami.

Paradoksalnie jednak sobotnią konferencję dla młodzieży pt. „Jak być świętym będąc młodym?” wygłosił Kapucyn, o. Tomasz Łakomczyk. Wyjaśnił on, że świętość polega na wysiłku ciągłego nawracania, które jest możliwe dzięki łasce przebaczonego i miłosiernego Boga, pragnącego być z nami w niebie. A samo nawracanie winno być dokonywane z rozsądkiem i właściwą dla

danej osoby miarą. Niedzielna Msza święta koncelebrowana była przez wszystkich księży Salezjanów z ks. inspektorem, Dariuszem Bartochą, na czele. Była to liturgia szczególna, bo połączona z wręczeniem krzyżów misyjnych dziewięciu osobom z Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego „Młodzi Światu”, które już wkrótce wyjadą pracować do Sudanu Południowego, Peru, Boliwii, Nigerii i Sierra Leone. Tych dziewięcioro młodych ludzi dało szczególne świadectwo, dające niewiele młodszym uczestnikom Savionalii przykład, że można odnaleźć radość i spełnienie w postawie bezinteresownej miłości, gotowej do służby na rzecz potrzebujących na całym świecie. Że miarą świętości jest praktykowana na co dzień miłość Boga i bliźniego.

Nie ma Savionalii bez współzawodnicstwa, nie ma również świętości bez radosnej zabawy z innymi. Tak było i tym razem: w piątek drużyna piłkarska z ukraińskiej Bóbrki zmierzyła się na boisku z klerykami z Łądu i Krakowa (mecz przerwano przy wysokim prowadzeniu braci Salezjanów).

W sobotę przeprowadzono Turniej Dominikowy i akcję „Stokrotka”, które stanowiły okazję do zdobycia punktów w poszczególnych konkurencjach. W niedzielę najbardziej oczekiwanym mo-

mentem było ogłoszenie wyników rywalizacji między salezjańskimi placówkami. Niespodziewanymi zwycięzcami ogólnej klasyfikacji Savionalii okazali się młodzi reprezentanci z Przemysła. W momencie ogłoszenia wyników na ich twarzach rysowało się ogromne zaskoczenie, które w ułamku sekundy przekształciło się w wybuch niekontrolowanej radości. Chwilę potem usłyszeli oni śpiewane gratulacje od rywali z Rzeszowa, jednych z największych faworytów do pierwszego miejsca. Ten epizod znakomicie oddaje panującą wśród młodzieży atmosferę wzajemnej życzliwości.

Turniej Dominikowy ma na celu uczczenie św. Dominika Savio poprzez dobrą zabawę i rekreację. Polega to na tym, że poszczególne placówki biorące udział w Inspektorialnym Święcie Młodych wystawiają mieszane drużyny, które konkurują w bardzo nietypowych dyscyplinach, dalekich od sportów transmitowanych w telewizji. Przykładowymi konkurencjami były: bieg w workach, wyścig gąsienic stworzonych z kucających zawodników trzymających się za kostki, czy zespołowe transportowanie łyżeczkami piłeczek pingpongowych na czas. Podobną formułę miał również wielobój dla dzieci rozgrywany w ramach sobotniej akcji „Stokrotka”. (...)

Radość młodych i wspomniana wyżej wzajemna życzliwość – podobnie jak „belgijski”, czy inne tańce integracyjne stały się znakiem rozpoznawczym Inspektorialnego Święta Młodych. W ten sposób stały się również miarą świętości uczestników Savionalii, którzy wzorem swojego Mistra i Nauczyciela zdają sobie sprawę, że „szatan boi się ludzi radosnych”. I tylko chciałoby się, żeby to święto trwało dłużej niż trzy dni... Krzysztof Cepil SDB

Więcej: www.sdb.org.pl

Refleksja tygodnia

PROCES UŚWIĘCENIA JEST PROCESEM UCHRYSZTUSOWIENIA

Medytacja oparta na tekstach Bł. Jakuba Alberione, wygłoszona podczas obrad 132 Zebrania plenarnego KWPZM

„Nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha” (Ef 2, 19-22).

Święty Paweł Apostoł wyjaśnia tożsamość i godność chrześcijan. Tłumaczy, na czym polega jedność wierzących w Chrystusa, którzy wywodzą się z judaizmu lub ludów pogańskich. Wszyscy tworzą jedną świątynię Pana, są pełnoprawnymi jej mieszkańcami i dziećmi tego samego objawienia, przekazanego przez proroków i

apostołów. Najważniejszą zasadą jedności i żywotności tej świątyni pozostaje osoba Jezusa Chrystusa, wobec której prorocy i apostołowie pełnili rolę służebną.

Również w duchowości sformułowanej i przekazanej nam przez bł. Jakuba Alberionego, Założyciela Rodziny Świętego Pawła, Jezus Chrystus jest najpełniejszym objawieniem Boga i centralnym jego Wydarzeniem. Błogosławiony Jakub przejął rozumienie osoby Chrystusa od św. Pawła Apostoła, którego uważał za najlepszego interpretatora Jezusa. Chrystus jest centrum i formą życia chrześcijanina. Formacja chrześcijańska, która ma obejmować całego człowieka i wszystkie przejawy jego aktywności, powinna prowadzić go do szczytu wyrażonego przez św. Pawła słowami z Listu do Galatów „żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus” (Ga 2, 20).

Błogosławiony Jakub Alberione nazywa ten proces chrystyfikacją, uchrystusowaniem. Następuje on przez przyłgnięcie do Jezusa i coraz pełniejsze upodobnienie się do Niego, aż do utożsamienia się z Nim. Pisał tak: «Proces uświęcenia jest procesem uchrystusowania: „aż ukształtuje się w was Chrystus” (Ga 4, 19). Będziemy świętymi, o ile żyjemy Jezusem Chrystusem; albo lepiej, według miary, w jakiej Chrystus żyje w nas: *chrześcijanin jest drugim Chrystusem*; podobnie jak św. Paweł mówi o sobie: „Żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus”» (CISP 11-12).

Proces uchrystusowania jest możliwy dla człowieka, gdyż jego Mistrzem i Formatorem jest sam Jezus Chrystus, który w Ewangelii Janowej określił siebie jako Drogę, Prawdę i Życie (J 14, 6). Ta auto-definicja Jezusa jest dla bł. Jakuba Alberionego najbardziej kompletnym wyrażeniem istoty Chrystusa i najpełniejszym objawieniem Jego tajemnicy. W niej poznajemy „Chrystusa integralnego” – jak pisał. W tej autodefinicji Ojciec Założyciel widzi również metodę, która proces formacji chrześcijanina czyni owocnym.

W integralnym Chrystusie, który jest Drogą, Prawdą i Życiem może kształtować się cały, integralny człowiek; może następować jego stopniowe uświęcenie w trzech konstytutywnych władzach: woli, umyśle i sercu.

To kształtowanie się Chrystusa, pisał Założyciel, następuje „w nas stopniowo, z wiekiem, podobnie jak z dziecka wyrasta dorosły człowiek. Jezus Chrystus jest Drogą, Prawdą i Życiem; *macie za zadanie pracować nad waszym życiem duchowym*: tzn. naśladować świętość Jezusa Chrystusa, który wyznaczył nam Drogę poprzez swój przykład i nauczanie: *bądźcie doskonali*; w duchu wiary według Jezusa Chrystusa Prawdy: *macie myśleć według Ewangelii, Nowego Testamentu, przypomina nam o tym Kościół; macie wzrastać w łasce, którą jest uczestnictwo w Życiu Jezusa Chrystusa, przez sakramenty i wszelkie inne środki łaski (CISP 11n)*”. W ten sposób w całym, integralnym Jezusie „cały człowiek zostaje ogarnięty, zdobyty przez Jezusa Chrystusa”, pisał bł. Jakub.

Zatem Jezus, który jest Drogą uświęca naszą wolę i uzdrawia ją. Przez grzech pierwotny nasza wola została skażona i stała się skłonna do odrzucania Bożej woli. W Jezusie Drodze ten proces zostaje odwrócony. Jezus dał nam przykład, jak formować pragnienia, jak w życiu przechodzić od upodobania we własnej woli do upodobania w woli Ojca. Uświęcenie woli dokonuje się więc przez naśladowanie Jezusa, który jest Drogą.

Jezus Prawda uświęca nasz umysł. Grzech sprawił, że umysł ludzki zbłądził i odszedł od jedynej prawdy. Jezus Prawda uzdrawia go, wyzwala z błędu i prowadzi do nabywania mentalności ewangelicznej. Trzeba więc słuchać Jezusa, karmić się Jego słowem, trzeba czytać i medytować Pismo Święte, aby zastępować własny, ludzki i światowy sposób myślenia, myśleniem ewangelicznym.

Jezus, który jest Życiem, uświęca nasze serce i porządkuje świat naszych uczuć. Grzech jest odejściem od miłości Boga i podążaniem za egoistyczną, egocentryczną miłością własną. Jezus Życie leczy ludzkie serce i ludzkie uczucia, uzdalniając je do miłości dojrzałej i czystej. Dokonuje się to przez łaskę, którą zyskujemy w sakramentach świętych. Uświęcenie serca jest formacją ku miłości objawionej w Jezusie, ku miłości którą jest Jezus Chrystus.

W ten sposób cały proces uświęcenia naszego umysłu, woli i serca zmierza do uchrystusowania, a więc do takiego momentu, w którym to sam Jezus będzie myślał we mnie, pragnął we mnie, kochał we mnie. To On sam będzie się we mnie modlił, głosił Ewangelię, będzie we mnie działał, cierpiał, zbawiał świat... To właśnie dla bł. Jakuba Alberionego oznaczają słowa św. Pawła: „żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus” (Ga 2, 20) oraz „aż Chrystus ukształtuje się w was” (Ga 4, 19).

Cały ten proces dokonuje się w szkole Jezusa Chrystusa Boskiego Mistrza i tylko w niej może następować owocnie, ponieważ Jezus jest jedynym Mistrzem, który mówi, jak należy żyć (jest Prawdą); który pokazuje to własnym przykładem (jest Drogą); i który daje łaskę, bez której uświęcenie nie jest możliwe (Jezus jest Życiem).

Zakończymy modlitwą do Jezusa Boskiego Mistrza, którą ułożył bł. Jakub Alberione.

«Mistrzu, Twoje życie wyznacza mi drogę; Twoja nauka utwierdza i rozjaśnia moje kroki; Twoja łaska mnie podtrzymuje i wspiera w drodze do nieba. Ty jesteś doskonałym Mistrzem: dajesz uczniowi przykład, nauczasz i umacniasz go, aby Cię naśladował.

„Tak bardzo bowiem Bóg umiłował świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne”. „Od Boga Mistrz przychodzi”.

Mistrzu, Ty masz słowa życia wiecznego. Ty, który oświecasz każdego człowieka i który jesteś samą prawdą, zastąp Tobą samym mój umysł i moje myśli. Nie chcę rozumować w inny sposób, niż Ty nauczasz, ani osądzać inaczej niż według Twoich sądów, ani myśleć inaczej niż Ty, który jesteś fundamentalną prawdą, daną mi przez Ojca: Jezu prawdo, żyj w moim umyśle.

Twoje życie staje się zasadą, drogą, jedyną rzeczywistą i nieomylną pewnością. Wszystko, począwszy od żłóbka, poprzez Nazaret aż po Kalwarię wyznacza mi Bożą drogę miłości do Ojca, nieskończonej czystości, miłości do dusz, ofiary... Spraw, abym ją poznał. Spraw, abym zawsze stawiał moje kroki na Twoich śladach ubóstwa, czystości, posłuszeństwa. Każda inna droga jest szeroka... ale nie jest Twoja. Jezu, nie chcę znać i gardzę każdą inną drogą, która nie byłaby wyznaczona przez Ciebie. Chcę tego, czego Ty pragniesz: w miejsce mojej woli ustanów wolę Twoją.

Niech w moim sercu ukształtuje się Twoje serce. Niech miejsce mojej miłości do Boga, bliźniego, siebie samego zajmie Twoja miłość. Niech moje ludzkie i grzeszne życie zostanie zastąpione Twoim życiem Bożym, najczystszym, nadprzyrodzonym, bo Ty jesteś życiem. Oto więc, abys Ty mógł ukształtować się we mnie, poświęcę całe moje zaangażowanie Komunii świętej, Mszy świętej, Nawiedzeniu Najświętszego Sakramentu, nabożeństwu do Twojej Męki. Niech Twoje życie objawi się w moich uczynkach, „aby życie Chrystusa objawiło się w was”, tak jak to było ze świętym Pawłem: „żyje we mnie Chrystus”. Żyj we mnie, Jezu Życie wieczne, życie w całej swej pełni. Amen.»
Ks. Bogusław Zeman

Wiadomości zagraniczne

PAPIESKIE SPOTKANIE Z CICHYMI PRACOWNIKAMI KRZYŻA I OCHOTNIKAMI CIERPIENIA

„Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni” – te słowa Jezusa stały w centrum papieskiego spotkania ze stowarzyszeniami założonymi przez bł. Luigiego Novarese. Ten włoski kapłan społecznik, zmarły w 1984 r., został przed rokiem (11 maja 2014 r.) wyniesiony do chwały ołtarzy.

Ok. 5 tys. osób konsekrowanych, księży i wiernych świeckich należących do stowarzyszeń Cichych Pracowników Krzyża oraz Centrów Ochotników Cierpienia przybyło do Auli Pawła VI. Nie zabrakło też niepełnosprawnych, którymi opiekuje się to dzieło, mające formę międzynarodowej konfederacji. Okazją spotkania było stulecie urodzin założyciela, zwanego apostołem chorych. Warto dodać, że aktualnie moderatorem generalnym Cichych Pracowników Krzyża jest Polak, ks. Janusz Malski.

Nawiązując w swoim przemówieniu do drugiego z ośmiu ewangelicznych błogosławieństw Franciszek zwrócił uwagę, że chodzi często o smutek z powodu choroby, samotności czy odrzucenia. Sam Jezus również doświadczył podobnego

cierpienia, obejmującego zarówno stronę cielesną, jak moralną.

„Jednak mówiąc «Błogosławieni, którzy się smucą», Jezus nie zamierza ogłaszać szczęśliwą niekorzystnej i uciążliwej sytuacji życiowej – podkreślił Ojciec Święty. – Cierpienie nie jest wartością samą w sobie, ale pewną rzeczywistością, której właściwego przeżywania uczy Jezus. Istnieją bowiem sposoby słuszne i błędne, gdy chodzi o przeżywanie bólu i cierpienia. Niewłaściwą postawą jest przeżywanie bólu w sposób bierny, ulegając bezwładowi i rezygnacji. Także reakcja buntu i odrzucenia nie jest postawą właściwą. Jezus uczy nas przeżywać ból akceptując rzeczywistość z ufnością i nadzieją, wkładając

miłość Boga i bliźniego także w cierpieniu: to miłość wszystko przemienia”.

Papież przypomniał, że właśnie tego uczył bł. Luigi Novarese, formując chorych i niepełnosprawnych, by swoje cierpienie zaprzęgli do działalności apostołskiej. Także takie osoby mogą stać się wsparciem i światłem dla innych cierpiących, przemieniając zarazem własne środowisko.

„Posiadając ten charyzmat jesteście dla Kościoła darem – kontynuował Franciszek. – Wasze cierpienia, niczym Jezusowe rany, z jednej strony są zgorzeniem dla wiary, ale z drugiej są jej sprawdzianem, znakiem, że Bóg jest Miłością, że jest wierny, miłosierny, że jest pocieszycielem. Zjednoczeni z Chrystusem zmartwychwstałym jesteście czynnym podmiotem dzieła ewangelizacji i zbawienia. Zachęcam was, byście byli blisko cierpiących w waszych parafiach jako świadkowie Zmartwychwstania. W ten sposób ubogacie Kościół i włączacie się w misję duszpasterzy, modląc się i ofiarując własne cierpienia także za nich. Bardzo wam za to dziękuję!”.

Za: [Radio watykańskie](#)

SALEZJANIE W NIGERII

Rozmowa o ostatnich aktach przemocy w tym kraju

Kraj nękany wieloma jeszcze problemami, takimi jak przemoc, ale także „olbrzym” w głębokiej transformacji, mający przed sobą wielkie możliwości. W ten sposób opisują Nigerię salezjanie: ks. Silvio Roggia, wikariusz inspektorialny Afryki Zachodniej Anglojęzycznej, i pan Paolo Vaschetto, ekonom z Ibadanu. Oto pierwsza część wywiadu z nimi, koncentrującego się na ostatnich wydarzeniach.

Czy domy salezjańskie, znajdujące się w środkowo-południowej części kraju, mogą czuć się bezpieczne?

Ks. Roggia: Oczywiście – nie mogę odpowiedzieć w inny sposób! Do tej pory nie mieliśmy problemów z bezpieczeństwem, a przynajmniej większych niż wszyscy inni ludzie, poza jakimś małym przestępstwem, kradzieżą... Ale nie ma powodu do niepokoju, nie odczuwa się atmosfery strachu.

Od kogo zależy obecna sytuacja, znaczonej przemocą terrorystyczną?

Ks. Roggia: Przemoc zależy od wielu czynników, niestety wszystkie one są bardzo niebezpieczne: jednym z nich jest z całą pewnością

islamski fundamentalizm, który, jak uważamy, jest podsycany z zewnątrz; a poza tym, trzeba uwzględnić inne kwestie, ekonomiczne i te związane z władzą. Ropa jest olbrzymim bogactwem, z którego jednak nigdy nie korzystała miejscowa ludność; być może to jest daleka przyczyna problemu.

Pan Vaschetto: być może nie bez wpływu jest tu też czynnik geograficzny. Wiele lat temu, kiedy rządziły osoby z zachodniego i północnego obszaru kraju, na południu było wiele porwań, podczas gdy północ była spokojna. Natomiast teraz, gdy prezydent jest z południa, tam skończyły się porwania, za to tego rodzaju zjawiska obserwujemy na północy. W 2015 roku odbędą się nowe wybory prezydenckie.

Kościół i szkoły należą do preferowanych celów, w które uderza „Boko Haram”. Co można zrobić, aby nadal wychowywać młodzież?

Ks. Roggia: Wybierają je z rozmysłem w celu rozgłosu, terroryzm zawsze posługuje się tą taktyką. A poza tym, są to łatwe cele: nie można wymagać tego, aby wszystkie były chronione. Ale nie są to tylko kościoły i szkoły: także koszary, placówki policji, to wszystko, co może osłabić państwo. I dalej, dla „Boko Haram” wszystko to, co łączy się z wpływem zachodnim, staje się celem. Ale nie jest to zjawisko masowe, są to działania terrorystów.

Co robić? Szczególnie jest to trudne dla północy, gdzie wspólnota są bardzo doświadczane, stając się Kościołem męczenników...

Wielu chrześcijan zmuszonych zostało do ucieczki. Natomiast na południu można mówić o dobrej pracy katechetycznej w obliczu wielkiego prozelityzmu ze strony działających tam sekt.

Co powiedziałyby ksiądz tym ponad 200 dziewczętom, które zostały uprowadzone, i ich bliskim?

Ks. Roggia: To bardzo trudne, jest to tragedia, która nie może być w żaden sposób zrekomensowana i ma się poczucie bezsilności. Oczywiście, praca na rzecz edukacji jest odpowiedzią długoterminową, w którą warto zainwestować. I jest to być może także odpowiedź dla ugrupowania "Boko Haram", które mówi wyraźne "nie" na wychowania zachodnie, ale nie na edukację w ogóle. A przecież chodzi o to „tak” dla edukacji, zwłaszcza dziewcząt.

Pan Vaschetto: te dziewczęta odniosły korzyść, wierząc w edukację: zostały zabrane ze szkoły, bo jej zawierzyły. Teraz nie wiadomo, kiedy nadejdzie jakieś rozwiązanie, chociaż dobrą wolę okazują wszyscy. Czekamy i modlimy się. Jednak mam również nadzieję, że to zainteresowanie posłuży także skierowaniu uwagi na problemy o wiele większe, jak problem dziewcząt, które zostały uprowadzone po to, aby być zmuszone do małżeństwa, co jest zjawiskiem bardzo rozpowszechnionym w całej Afryce Subsaharyjskiej, czy przemoc domowa wobec kobiet.

Za: www.infoans.org

Nowy biskup ZE ZGROMADZENIA MISJONARZY

Dnia 14 maja 2014 r. Papież Franciszek mianował biskupa prałatury w Tefé (Brazylia). Został nim ks. Fernando Barbosa dos Santos CM, który pełnił ostatnio funkcję proboszcza w parafii Nossa Senhora dos Remédios w Fortalezie (Brazylia).

Ks. Fernando Barbosa dos Santos CM urodził się 5 marca 1967 w Sertânia w Brazylii. Śluby święte w Zgromadzeniu Księża Misjonarzy złożył 11 lutego 1995 r., święcenia kapłańskie otrzymał 20 stycznia 1996 r. Po święceniach kapłańskich pełnił następujące posługi: wikariusz w parafii Santo Antônio w Quixeramobim (1996-1998); formator w seminarium Zgromadzenia Księża Misjonarzy (1998-1999); administrator parafii

São Pedro e São Paulo w Fortalezie (1999-2000); formator w seminarium metropolitalnym w Belém do Pará (2000-2003); przełożony prowincjalny Prowincji Fortaleza w Brazylii (2003-2009); proboszcz parafii São José w Tucuruí (2009-2010); proboszcz w parafii Nossa Senhora dos Remédios w Fortalezie (od 2010). Źródło: [Zgromadzenie Księża Misjonarzy](http://ZgromadzenieKsięzyMisjonarzy)

W EKWADORZE DWAJ SALEZJANIE wyszli cało z katastrofy samolotu

W środę, 14 maja, w mieście Macas lekki samolot „Cessna”, którym lecieli salezjanie: ks. Domenico Bottasso i ks. Marcelo Coronel Álvarez, a wraz z nimi wolontariusz, pochodzący z plemienia Shuar, i pilot Paúl Cruz, roztrzaskał się o ziemię. Pomimo tego wypadku pasażerom nic się nie stało.

Pilot opowiada, że o godz. 15.55 dostał pozwolenie z wieży kontrolnej na lądowanie na lotnisku „Edmundo Carvajal” w Macas. Samolot wylądował bez problemów, ale podczas gdy mijał północny kraniec pasa, pan Cruz zauważył, że z kabiny wydobywa się dym, pochodzący ze środkowej części radia. „Poinformowałem wieżę kontrolną, że wracam na płytę. Skręciłem w lewo i coś zadzwoniło. Hałas dochodził z tylnej części silnika” – opowiada.

Kiedy próbował zawrócić na lotnisko, dym już wypełnił kabinę samolotu, i przy tej znikomej widoczności, jaka panowała, pilot chciał poderwać samolot, by przelecieć nad drogą „Padre Juan Vigna”, zauważył jednak, że ten manewr uniemożliwiają mu niektóre znajdujące się tam drzewa. „By się ratować pociągnąłem drążek sterowy ze wszystkich sił, jakie miałem, wtedy samolot wzniósł się w górę i poczułem jak coś elastycznego ściąga mnie do tyłu: to były przewody (wysokiego napięcia), których w ogóle nie widziałem” – dodaje pan Cruz. W wyniku tego zdarzenia samolot zapalił się i upadł. Pięciu pasażerom udało się wyjść z płomieni bez szwanku. Później szpital IESS w Macas potwierdził ich dobry stan zdrowia.

Współnota salezjańska z Ekwadoru dziękuje Bogu i Maryi Wspomożycielce za uratowanie pasażerów samolotu, salezjanów i świeckich.

Za: www.infoans.org

SPOTKANIE ZAKONNIKÓW W MEKSYKAŃSKIEJ MERIDZIE

We wtorek 6 maja br. w kościele Matki Bożej Pocieszenia w Meridzie (Jukatan, Meksyk) odbyło się spotkanie blisko 30 przedstawicieli zakonników pracujących w Archidiecezji jukatańskiej wraz z jej pasterzem Arcybiskupem Emilem Berlie Be-

luazarán oraz wikariuszem ds. zakonników i osób życia konsekrowanego ks. lic. Arminem Rivero Castillo. Amfitrionem całego spotkania był ks. Marcin Czyż SDS.

Spotkanie było okazją do pochylenia się nad listem Ojca Świętego Franciszka kierowanym do osób życia konsekrowanego w związku z rokiem 2015 który będzie poświęcony życiu zakonnemu.

Za: www.misje.sds.pl

Witryna tygodnia

SEPTUAGINTA W TŁUMACZENIU ŚP. KS. R. POPOWSKIEGO SDB

Zmarły we czwartek 15 maja Ks. prof. Remigiusz Popowski został nagrodzony przez Stowarzyszenie Wydawców Katolickich nagrodą FENIKS Diamentowy za niezwykle obszerny i unikatowy pod względem jakości warsztatu dorobek translatorski, w tym za najnowszy przekład *Septuaginty* jako opus vitae laureata. Nagrodę otrzymała również Oficyna Wydawnicza Vocatio za „propagowanie twórczości translatorskiej” ks. prof. Remigiusza Popowskiego wyrażonej m.in. w przekładzie *Septuaginty* i Nowego Testamentu oraz licznych edycjach słownikowych.

Oto co o dziele Ks. prof. Popowskiego napisał ks. Waldemar Chrostowski, Przewodniczący Stowarzyszenia Biblistów Polskich:

Przekład *Septuaginty*, czyli greckiej wersji Biblii, na język polski to wydarzenie prawdziwie historyczne. Jest tak zarówno dlatego, że stanowi pierwsze tego typu i niezwykle ambitne przedsięwzięcie w naszej kulturze religijnej oraz teologicznej, jak i z tego względu, iż *Septuaginta* to dzieło absolutnie wyjątkowe, wpisane w samo sedno historii zbawienia utrwalonej na kartach ksiąg świętych biblijnego Izraela. Dobrze, że ks. prof. Remigiusz

Popowski SDB, wielce zasłużony autorytet naukowy, autor przekładu Nowego Testamentu na język polski wydanego w Wielkim Jubileuszu Roku 2000, podjął się żmudnego trudu przetłumaczenia na polski całej pierwszej części Biblii chrześcijańskiej z jej czcigodnej wersji greckiej.

Otrzymaliśmy dzięki temu dzieło pionierskie i wyjątkowe, potrzebne nie tylko do zestawiania i porównywania z Biblią Hebrajską, kilkakrotnie w ostatnich dekadach

przełożoną na nasz język, lecz również do ukazania wielopostaciowości i bogactwa judaizmu biblijnego, który poprzedził zaistnienie oraz rozejście się dróg chrześcijaństwa i judaizmu rabinicznego. Biorąc do ręki *Septuagintę* czyli Biblię Grecką, sięgamy do wspólnych korzeni obu sióstrzanych religii, czyli do korzeni Kościoła i Synagogi, lepiej poznając to, co nas łączy, oraz to, co nas dzieli. Dzięki temu możemy też jeszcze lepiej wsłuchać się w głos Boga, który ponad dwa tysiące lat temu „przemówił po grecku”, zaś od tamtej pory niestrudzenie przemawia do wszystkich ufnie otwierających się na dary Ducha Świętego, który w dzień Pięćdziesiątnicy zstąpił na zebranych w jerozolimskim Wieczerniku.

ks. prof. zw. dr hab Waldemar Chrostowski

Prymasowska Seria Biblijna

Wydanie: drugie

Data i miejsce wydania: Warszawa 2014

Tłumaczenie i opracowanie: Remigiusz Popowski SDB

Format: 165 x 235 mm

Oprawa: twarda z obwolutą, złote tłoczenia, szyta nicią, z kapitałką

Liczba stron: 1638

Wydawca: Oficyna Wydawnicza Vocatio

ISBN: 978-83-7829-040-7

Za: www.vocatio.com.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. REMIGIUSZ POPOWSKI (1936-2014) SDB

Wybitny językoznawca, profesor KUL

Dnia 15 maja 2014 r. – w 78 roku życia, 61 ślubów zakonnych i 52 roku kapłaństwa – odszedł do Pana śp. ks. prof Remigiusz Popowski, salezjanin z inspektorii warszawskiej

Remigiusz Popowski urodził się 10 marca 1936 w Jasionnej. Nowicjat w Towarzystwie Salezjańskim odbył w Czerwińsku nad Wisłą gdzie w 1953 złożył pierwsze śluby czasowe. W 1962 otrzymał święcenia kapłańskie. Pięć lat później ukończył studia z zakresu filologii klasycznej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1967 do 1969 pracował jako nauczyciel w seminarium duchownym w Czerwińsku nad Wisłą, następnie został asystentem na KUL. Na tej uczelni zajmował kolejne stanowiska, uzyskując w 1999 nominację na profesora zwyczajnego.

W 1974 obronił doktorat, w 1985 habilitował się. Oba stopnie naukowe uzyskał na Uniwersytecie Wrocławskim. W 1996 otrzymał tytuł naukowy profesora nauk filologicznych. Specjalizuje się w zakresie filologii klasycznej, językoznawstwa greckiego oraz greckiej literatury okresu cesarstwa rzymskiego.

Na KUL pełnił funkcję pełnomocnika rektora ds. nauczania języków obcych (1977–1983), prodziekana (1989–1993) i następnie (do 1999) dziekana Wydziału Nauk Humanistycznych. W 1994 powołano go na kierownika Katedry Języka i Literatury Greckiej Późnego Antyku. Stanowisko to zajmował do chwili przejścia na emeryturę (z dniem 1 października 2006).

W latach 90. pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komitetu Głównego Olimpiady Języka Łacińskiego. Był członkiem

redakcji naczelnej *Encyklopedii Katolickiej* oraz redakcji "Roczników Humanistycznych". W 2000 został członkiem Komitetu Nauk o Kulturze Antycznej Polskiej Akademii Nauk. Jest także członkiem Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Filologicznego, Polskiego Towarzystwa Językoznawczego i Polskiego Towarzystwa Językoznawstwa Kognitywnego.

Odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim (Orderu Odrodzenia Polski. W 2011 otrzymał medal za zasługi dla KUL. W 2014 Stowarzyszenie Wydawców Katolickich uhonorowało go nagrodą Diamentowego Feniksa za „niezwykle obszerny i unikatowy pod względem jakości warsztatu dorobek translatorski, w tym za najnowszy przekład Septuaginty jako *opus vitae laureata*”.

Opublikował szereg prac poświęconych językoznawstwu greckiemu, w szcze-

gólności dotyczących słowotwórstwa i języka Nowego Testamentu. Jest współautorem interlinearnego *Grecko-polskiego Nowego Testamentu* (1994), zaś w 2000 opublikował Nowy Testament w przekładzie na Wielki Jubileusz Roku 2000. W 2013 w ramach Prymasowskiej Serii Biblijnej wydał pierwszy pełny przekład na język polski Septuaginty – greckiej wersji Starego Testamentu. Jest także autorem przekładu *Obrazów* Filostrata Starszego oraz kilkudziesięciu rozpraw naukowych.

Curriculum vitae (za www.salezjanie.pl)

ur. 10.03.1936 – Jasionna k. Łowicza 1952-1953 – Nowicjat: Czerwińsk nad Wisłą 02.08.1953 – Pierwsze śluby zakonne: Czerwińsk nad Wisłą 1953-1955 – Studia filozoficzne: Woźniaków 1955-1958 – Asystencja: Frombork 1958-1962 – Student teologii: Łąd nad Wartą 03.06.1962 – Święcenia kapłańskie: Łąd nad Wartą 1962-1967 – Lublin: student filologii klasycznej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim 1967-1969 – Czerwińsk nad Wisłą: kierownik studiów i wykładowca j. łacińskiego w WSD TS 1969-2014 – Lublin: pracownik naukowy KUL; 1974 – doktorat; 1979-1981 -dyrektor wspólnoty; 1985 – habilitacja; 1992 – profesor nadzwyczajny; 1993 – 1999 – dziekan Wydziału Nauk Humanistycznych KUL; 1999 – profesor zwyczajny; 2000-2009 – dyrektor wspólnoty.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w poniedziałek, 19 maja 2014 r. o godz. 11.00 w Kościele Akademickim KUL. Złożenie ciała do grobu nastąpiło na cmentarzu przy ul. Unickiej w Lublinie.

ŚP. KS. JAN KUDŁACIK (1937-2014) SAC

Ks. Jan Kudłacik SAC urodził się 23 stycznia 1937 r. w miejscowości Roczyny (*powiat wadowicki*). Rodzice, Jan i Ewa z d. Sordyl, przedstawili go do chrztu św. 6 lutego 1937 r. w kościele parafialnym w Andrychowie (*archidiec. krakowska*). 26 czerwca 1949 r., biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej, Stanisław Rospond, udzielił mu w tej

samej parafii sakramentu bierzmowania. Rok później, w 1950 r., rozpoczął naukę w pobliskim *Collegium Marianum* na Kopcu w Wadowicach. Tam związał się z pallotynikami, przyjmując, 8 września 1952 r., strój Stowarzyszenia z rąk ks. Józefa Wróbla SAC. Następnie odbył dwuletni nowicjat, po którym – 8 września 1954 r. – złożył na ręce

ks. radcy Alojzego Żuchowskiego SAC akt pierwszej konsekracji. Konsekracja wieczna natomiast, złożona przed ks. Wojciechem Turowskim, miała miejsce w Ołtarzewie, 8 września 1958 r.

Studia seminaryjne z filozofii i teologii ks. Jan Kudłacik odbył w pallotyńskim Semi-

narium Duchownym w Ołtarzewie w latach 1953-1956/1956 -1961. W późniejszym czasie, formację intelektualną uzupełnił jeszcze odbyciem studiów stacjonarnych na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, których zwieńczeniem stało się uzyskanie w 1978 r. tytułu magistra prawa kanonicznego.

W 1961 r., przez posługę pasterską biskupa pomocniczego archidiecezji warszawskiej Zygmunta Choromańskiego, ks. Jan przyjął w Ołtarzewie święcenia diakonatu (22 stycznia) oraz prezbiteratu (4 czerwca). Po święceniach, pozostając nadal w Ołtarzewie, pełnił przez 7 lat posługę duszpasterską w parafii pw. NMP Królowej Apostołów.

We wrześniu 1968 r., zgodnie z decyzją Rady Prowincjalnej, objął urząd rektora Wspólnoty SAC na Karczówce w Kielcach. Urząd ten pełnił przez dwie kadencje do 1974 r.

Z dniem 5 czerwca 1974 r., ks. Kudłacik został skierowany do Ożarowa Mazowieckiego w charakterze duszpasterza. W rok później, w sierpniu 1975 r., otrzymuje ponowną nominację, przechodząc do Czarnej, z którą związał swoje życie na przeszło 30 lat.

Posługę we Wspólnocie czarneckiej, ks. Jan Kudłacik rozpoczął od pełnienia zwykłych funkcji duszpasterskich. Następnie, zgodnie z decyzjami przełożonych, połączył ją z odpowiedzialnością wicerektora i rektora wspólnoty (przez 4 kadencje); kierownika domu rekolekcyjnego i członka komisji programowej ds. domów rekolekcyjnych przy Zarządzie Prowincjalnym; a nade wszystko proboszcza miejscowej parafii i

kustosza sanktuarium maryjnego, które w dużej mierze zawdzięcza mu swój rozwój oraz koronację łaskami słynącego wizerunku Matki Bożej Wychowawczynie (5 września 1999 r. przez ks. kard. Józefa Glempa, Prymasa Polski).

Jako proboszcz czarneckiej parafii, ks. Jan Kudłacik SAC swoją troską duszpasterską otaczał również wiernych z okolicznych kaplic dojazdowych, które w dużej mierze zawdzięczają mu dziś swój odnowiony wygląd.

W 2006 r., misja duszpasterska ks. Jana Kudłacika w Czarnej dobiegła końca. Jesienią tegoż roku, został skierowany do Wspólnoty pallotyńskiej w Kielcach (ul. Fosforytowa), gdzie pomimo różnych chorób i dolegliwości, ciągle jeszcze angażował się w doraźne posługi duszpasterskie i apostołskie.

Nasz Współbrat, ks. Jan Kudłacik odszedł do Pana po chwilach cierpienia w szpitalu w Kielcach w niedzielę 18 maja 2014 r. Przeżył 77 lat doczesnego życia, z czego 60 lat w życiu konsekrowanym w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego i 53 lata w kapłaństwie oddanym Bogu i ludziom.

+A. I. D. G. +

Oprac. ks. Piotr Jan Karp SAC

ŚP. O. JÓZEF ZAJĄC (1934-2014) CSsR

Dnia 19 maja br. w Elblągu zmarł o. Józef Zajac CSsR. Pochodził ze Smarzowej k. Jasła. Po odbyciu nowicjatu złożył śluby zakonne w Zgromadzeniu Redem-

ptorystów (31.08.1953).

Z rąk bp. Włodzimierza Jasińskiego przyjął święcenia prezbiteratu (26.06.1960). Pracował jako misjonarz i duszpasterz w Elblągu, Toruniu, Bardzie, Paczkowie, Skarżysku-Kamiennej i Gdyni. Przeżył 80 lat,

w Zgromadzeniu Redemptorystów 61, jako kapłan 54. Pogrzeb śp. o. Józefa Zajaca jest planowany w Elblągu, 23 maja br.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie...

Za: www.redemptor.pl

LICZEBNOŚĆ MĘSKICH INSTYTUTÓW ŻYCIA KONSEKROWANEGO W POLSCE
(według jurysdykcji zakonnych)
31 grudnia 2013 r.

L.p.	Zakon - Zgromadzenie	Kapłani	Bracia	Klerycy	Nowicjusze	Postulanci	W kraju	Za granicą	Razem
1	ALBERTYNI	1	39	0	2	2	36	4	40
2	AUGUSTIANIE	8	1	2	1	2	13	1	14
3	BARNABICI	6	0	1	0	0	5	2	7
4	BAZYLIANIE	12	1	1	0	0	12	2	14
5	BENEDYKTYNI - BISKUPÓW	6	4	0	0	1	11	0	11
6	BENEDYKTYNI- LUBIŃ	5	10	0	1	0	16	0	16
7	BENEDYKTYNI - TYNIEC	20	13	7	3	1	43/2*	1	46
8	BONIFRATRY	13	67	0	3	3	75	11	86
9	BRACIA SERCA JEZUSOWEGO	0	50	0	2	2	38	12	54
10	BRACIA SZKOLNI	0	56	0	0	1	53	4	57
11	CHRYSTUSOWCY	394	19	34	9	0	204	252	456
12	CYSTERSI - JĘDRZEJÓW	15	3	3	0	1	19/2*	3	24
13	CYSTERSI - KRAKÓW	39	5	4	1	0	48	1	49
14	CYSTERSI - SZCZYRZYC	27	2	2	0	0	27	4	31
15	CYSTERSI- WĄCHOCK	14	9	5	1	2	30	1	31
16	DOLORYŚCI	3	5	0	0	0	8	0	8
17	DOMINIKANIE	362	31	49	12	29	403	80	483
18	FILIPINI	106	4	6	3	1	97	23	120
	FRANCISZKANIE:								
19	OFM - BERNARDYNI	259	48	23	4	12	286	60	346
20	OFM - KATOWICE	215	36	31	8	11	220	81	301
21	OFM - KRAKÓW	182	33	23	5	12	201	54	255
22	OFM - POZNAŃ	145	20	20	11	10	172	34	206
23	OFM - WROCŁAW	153	36	12	6	8	164	51	215
24	OFMCONV - GDAŃSK	160	20	11	2	7	117	83	200
25	OFMCONV - KRAKÓW	303	45	30	4	6	254	134	388
26	OFMCONV - WARSZAWA	234	116	17	9	13	294	95	389
27	GABRIELIŚCI	0	3	0	0	0	3	0	3
28	GUANELLIANIE	2	0	2	1	0	4	1	5
29	JEZUICI - KRAKÓW	255	28	45	8	-	248	88	336
30	JEZUICI - WARSZAWA	227	19	35	13	-	247	47	294
31	JÓZEFICI	18	4	2	0	0	16	8	24
32	KAMEDULI	5	10	2	2	1	16	4	20
33	KAMILIANIE	64	13	8	0	2	68	19	87
34	KANONICY REG. LAT.	62	3	3	1	0	69	0	69
35	KAPUCYNI - KRAKÓW	211	44	43	8	12	247	71	318
36	KAPUCYNI - WARSZAWA	174	59	18	11	8	214	54	268
37	KAPUCYNI TERCJARZE	2	0	0	0	0	2	0	2
38	KARMELECI	49	16	2	0	1	60	8	68
39	KARMELECI BOSI - KRAKÓW	145	27	8	2	5	128	59	187
40	KARMELECI BOSI - WARSZAWA	78	10	11	4	4	80	27	107
41	KLARETYNI	62	9	5	0	4	52	28	80
42	KOMBONIANIE	15	2	2	1	0	8	12	20

L.p.	ZAKON - ZGROMADZENIE	Kapłani	Bracia	Klerycy	Nowicjusze	Postulanci	W kraju	Za granicą	Razem
43	MARIANIE	192	32	10	4	6	186	58	244
44	MARIANIŚCI	4	1	0	0	0	2	3	5
45	MICHALICI	248	16	35	3	0	189	113	302
46	MISJONARZE CM	287	4	15	7	0	225	88	313
47	MISJONARZE KRWI CHRYSZTUSA	17	4	2	0	0	23	0	23
48	MISJONARZE M.B. POCIESZENIA	4	0	0	0	0	4	0	4
49	MISJONARZE Z MARIANHILL	1	0	0	0	0	1	3	4
50	MISJONARZE ŚW.RODZINY	175	13	16	5	0	140	69	209
51	OBLACI MARYI NIEPOKALANEJ	407	47	51	16	1	306	216	522
52	OJCOWIE BIALI	14	1	6	0	0	4	17	21
53	ORIONIŚCI	90	8	8	2	0	100	9	109
54	PALLOTYNI - POZNAN	205	23	17	12	1	195	63	258
55	PALLOTYNI - WARSZAWA	345	30	21	14	0	296	115	411
56	PASJONIŚCI	53	2	6	2	2	59	6	65
57	PAULINI	300	66	41	13	1	310	111	421
58	PAULIŚCI	22	4	1	2	1	29	3	32
59	PIJARZY	95	5	20	4	0	105	19	124
60	POCIESZYCIELE	16	9	4	2	0	22	9	31
61	REDEMPTRYŚCI	402	15	14	8	15	304	150	454
62	ROGACJONIŚCI	6	0	1	0	1	5	3	8
63	SALETYNI	191	14	20	5	13	172	71	243
64	SALEZJANIE - KRAKÓW	218	7	27	6	0	203	55	258
65	SALEZJANIE - PIŁA	282	7	31	5	3	274	54	328
66	SALEZJANIE - WARSZAWA	269	16	18	2	0	267	38	305
67	SALEZJANIE - WROCŁAW	182	3	29	3	0	194	25	219
68	SALWATORIANIE	365	26	18	7	2	268	150	418
69	SERCANIE	263	6	19	3	8	214	85	299
70	SERCANIE BIALI	48	5	0	0	1	34	20	54
71	OO. SOMASY	4	2	0	0	0	4	2	6
72	STOW. MISJI AFRYKAŃSKICH	26	0	2	1	0	13	16	29
73	OO. SZENSZTACCY	12	0	2	0	0	7	7	14
74	TOWARZYSTWO DUCHA ŚW.	1	0	5	0	4	10	0	10
75	TRYNITARZE	10	0	0	0	1	7	4	11
76	WERBIŚCI	462	50	15	5	0	215	317	532
77	ZGROMADZENIE DUCHA ŚW.	58	5	8	0	1	41	31	72
78	ZGROMADZENIE SYNÓW NMP	2	0	0	0	0	2	0	2
79	ZMARTWYCHWSTAŃCY	180	12	4	3	0	120	79	199
	RAZEM	9507	1353	933	272	222	8863	3428	12.291

* oblaci regularni